

HOTĂRÂRE nr. 84 din 21 octombrie 2015

privind aprobarea opiniei referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de constituire a unei liste comune la nivelul Uniunii Europene a țărilor de origine sigure în sensul [Directivei 2013/32/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale, precum și de modificare a [Directivei 2013/32/UE](#) - COM (2015)452

EMITENT

• CAMERA DEPUTAȚILOR

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 792 din 26 octombrie 2015**

Data intrării în vigoare 26-10-2015

În temeiul prevederilor art. 67 și ale [art. 148 din Constituția României, republicată](#), ale [Legii nr. 373/2013](#) privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160-185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin [Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994](#), republicat, Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre:

Articolul UNIC

Luând în considerare Opinia nr. 4 c-19/612, adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 6 octombrie 2015, Camera Deputaților:

1. la act că noțiunea "țară de origine sigură" este inclusă în legislația a 22 de state membre, deși doar 15 dintre statele membre o aplică în practică.
2. Constată că România nu are o listă națională a țărilor terțe sigure sau a țărilor sigure de origine. Situațiile se analizează de la caz la caz. Lista țărilor de origine sigure se adoptă prin ordin al ministrului afacerilor interne, la propunerea Inspectoratului General pentru Imigrări și pe baza criteriilor prevăzute în legislația națională. România este în plin proces de finalizare a alinierii legislației naționale cu acquis-ul Uniunii Europene (UE). În acest context, noile prevederi legislative vor conține elemente legate de punerea în aplicare a noțiunilor de țară terță sigură și țară sigură de origine.
3. la act că Guvernul României susține documentul în forma sa actuală, considerând că adoptarea unei poziții comune la nivelul statelor membre UE cu privire la țările de origine sigure care urmează a fi incluse pe listele naționale este deosebit de oportună, întrucât ar permite crearea unei practici unitare la nivelul UE prin adoptarea de soluții similare pentru cazuri similare; de asemenea transmite un semnal important pentru descurajarea abuzurilor la instituția azilului, dar și a mișcărilor secundare ale solicitanților de azil către state membre care au prevederi mai favorabile în acest sens, conducând astfel la reducerea unei presiuni suplimentare asupra sistemelor de azil din statele membre.
4. la act că, la momentul intrării în vigoare a propunerii de față, listele de țări de origine sigure desemnate de fiecare stat membru urmează a coexista cu lista comună vizată de această propunere.
5. Salută "posibilitatea de a adopta în viitor măsuri de armonizare suplimentare, care ar putea duce la eliminarea necesității existenței unor liste naționale ale țărilor de origine sigure [...]" pe baza raportului Comisiei Europene, după o perioadă de trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament.
6. la act că propunerea de regulament nu va modifica criteriile enunțate în anexa I la [Directiva 2013/32/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (privind procedurile de azil) și nici definiția actelor de persecuție, prevăzută la art. 9 din [Directiva 2011/95/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, ceea ce reduce semnificativ posibilitatea de a aduce contribuții la conținutul propunerii Uniunii, în scopul perfecționării sistemului țărilor de origine sigure.
7. Salută posibilitatea ca solicitantul de protecție internațională să prezinte probe care să ateste că, deși țara din care provine este sigură, el personal nu se află în siguranță; remarcă totuși dificultatea de a se stabili realitatea unor astfel de susțineri și consideră că ar trebui prevăzute măsuri de sancționare a eventualelor abuzuri.
8. Constată existența unui regim diferențiat între procedurile de includere și, respectiv, cele de suspendare sau eliminare din lista comună a unei țări, în condițiile în care procedura de includere se realizează în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pe baza unei propuneri a Comisiei Europene, iar suspendarea sau eliminarea unei țări terțe din lista comună ar urma să se facă prin adoptarea de Comisia Europeană a unui act delegat.
9. Deși, în principiu, susține împuternicirea Comisiei Europene de a facilita aplicarea deciziilor UE, prin acte delegate, recunoaște că este dificil să se stabilească criterii și să se probeze că într-adevăr s-a produs "schimbare bruscă a situației" unei țări.
10. Admite viabilitatea obiectivului urmărit de propunerea de regulament - consolidarea aplicării dispozițiilor referitoare la țările de origine sigure prevăzute în [Directiva 2013/32/UE](#), în calitate de instrument esențial pentru facilitarea prelucrării rapide a cererilor care sunt susceptibile să fie nefondate.

11. Salută intenția de facilitare a convergenței în privința aplicării procedurilor în materia azilului.

12. Semnalează importanța realizării unui echilibru între caracterul accelerat al unei proceduri - drept consecință a prezumției induse prin desemnarea unei țări ca țară de origine sigură - și drepturile procedurale ale unui solicitant de protecție internațională.

13. În privința includerii statelor din Balcanii de vest și a Turciei în lista comună la nivelul UE a țărilor de origine sigure ia act de necesitatea unei conformități inerente între perspectiva europeană a acestor țări și necesitatea respectării de către ele a criteriilor politice stabilite de Consiliul European de la Copenhaga (iunie 1993).

Își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că în unele state din lista țărilor de origine sigure au fost înregistrate în continuare cazuri de discriminare sau violență împotriva anumitor persoane pe criterii etnice ori religioase sau din cauza opiniilor lor politice, precum și împotriva unor persoane care aparțin unor grupuri vulnerabile, jurnaliști și copii. Recomandă ca în cursul perioadei de preaderare să fie cu maximă atenție tratate aceste cazuri și să fie identificate cât mai rapid modalități de reducere a acestora, în mod special în cazul copiilor.

14. Consideră că sursele de informații, cuprinzând în special rapoartele anuale elaborate de Comisia Europeană privind progresele înregistrate de țările terțe desemnate drept țări candidate de către Consiliul European, rapoartele periodice din partea Serviciului European de Acțiune Externă și informațiile comunicate de statele membre, Biroul European de Sprijin pentru Azil, Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, Consiliul Europei și alte organizații internaționale relevante ar trebui să fie completate cu o analiză a riscurilor cu care aceste state se confruntă și după trecerea lor pe lista celor sigure.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 21 octombrie 2015, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 21 octombrie 2015.

Nr. 84.
